II

(Muud kui seadusandlikud aktid)

MÄÄRUSED

KOMISJONI DELEGEERITUD MÄÄRUS (EL) 2021/1972,

11. august 2021,

millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) 2021/1139, millega luuakse Euroopa Merendus-, Kalandus- ja Vesiviljelusfond ja muudetakse määrust (EL) 2017/1004, sätestades kriteeriumid, mille alusel arvutatakse äärepoolseimatest piirkondadest pärit teatavate kalapüügi- ja vesiviljelustoodete püüdmisel, kasvatamisel, töötlemisel ja turustamisel käitajatel tekkivad lisakulud

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. juuli 2021. aasta määrust (EL) 2021/1139, millega luuakse Euroopa Merendus-, Kalandus- ja Vesiviljelusfond ja muudetakse määrust (EL) 2017/1004, ([1]) ja eriti selle artikli 36 lõiget 6,

ning arvestades järgmist:

(1) Euroopa Merendus-, Kalandus- ja Vesiviljelusfondist (EMKVF) võib määruse (EL) 2021/1139 artikli 24 alusel toetada aluslepingu artiklis 349 osutatud äärepoolseimatest piirkondadest pärit teatavate kalapüügi- ja vesiviljelustoodete püüdmisel, kasvatamisel, töötlemisel ja turustamisel käitajatele tekkivate lisakulude hüvitamist.

(2) Määruse (EL) 2021/1139 artikli 35 kohaselt peaks asjaomane liikmesriik iga äärepoolseima piirkonna puhul kirjeldama lisakulude hüvitamise arvutamise metoodikat kõnealuses artiklis osutatud tegevuskavas.

(3) Määruse (EL) 2021/1139 artikli 36 lõike 6 kohaselt on komisjonil õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte, milles sätestatakse asjaomaste piirkondade konkreetsetest ebasoodsatest tingimustest tulenevate lisakulude arvutamise kriteeriumid.

(4) Selleks et tagada kõikide asjaomaste piirkondade ühtlustatud ja võrdne kohtlemine ning vältida lisakulude ülemäärast hüvitamist, on vaja sätestada liidu äärepoolseimate piirkondade konkreetsetest ebasoodsatest tingimustest tulenevate lisakulude arvutamise kriteeriumid. Ühiste kriteeriumide kasutamine peaks tagama, et kõikide asjaomaste piirkondade suhtes kohaldatakse ühtset lisakulude arvutusmeetodit.

([1]) ELT L 247, 13.7.2021, lk 1.

(5) Selleks et vältida ülemäärast hüvitamist, tuleks eriti tähelepanelikult hinnata sama liikmesriigi või liidu mandriosa territooriumil asuvate käitajate võrdluskulusid nendele toodetele või tootekategooriatele, mille põhjal määratakse kindlaks lisakulud.

(6) On tooteid või tootekategooriaid, mille kohta ei ole asjaomase liikmesriigi mandriosas võrdluskriteeriume ega mõõtühikuid. Sellistel juhtudel tuleks lisakulude arvutamisel võrdluskuludeks võtta samaväärsete toodete või tootekategooriate kulud, mis on tekkinud liidu mandriosa territooriumil asuvatel käitajatel.

(7) Arvestades erisuguseid turustamistingimusi asjaomastes äärepoolseimates piirkondades, samuti saagikuse ja varude ning turunõudluse kõikumisi, peaks asjaomastele liikmesriikidele jääma õigus määrata neile ettenähtud kogueraldise raames kindlaks hüvituskõlblikud kalapüügi- ja vesiviljelustooted või -tootekategooriad, neile vastavad maksimaalsed hüvitatavad kogused ja hüvitissummad.

(8) Liikmesriigid peaksid määrama hüvitissummad tasemel, mis võimaldab asjakohaselt tasaarvestada äärepoolseimate piirkondade konkreetsete ebasoodsate tingimuste tõttu tekkivad lisakulud ja vältida ülemäärast hüvitamist. Selleks tuleks hüvitissumma kindlaksmääramisel arvesse võtta ka muid riikliku sekkumise viise, sealhulgas kogu riigiabi, millest teatatakse aluslepingu artikli 108 lõike 3 ja määruse (EL) 2021/1139 artikli 37 kohaselt, ja mis mõjutab lisakulude suurust.

(9) Selleks et tagada lisakulude ühtlustatud esitamine, on vaja esitada lisakulud eluskaalu tonnide alusel, nagu on kindlaks määratud nõukogu määrusega (EÜ) nr 1224/2009 ([2]) ja komisjoni rakendusmäärusega (EL) nr 404/2011, ([3]) millega kehtestatakse töödeldud kala jaoks toote esitusviisi koodid ning värske ja värskelt soolatud kala jaoks Euroopa Liidu ümberarvestustegurid, et püügi seire eesmärgil arvestada säilitatud või töödeldud kala kaal ümber kala eluskaaluks.

(10) Selleks et võimaldada käesolevas määruses sätestatud meetmete kiiret kohaldamist, võttes arvesse, et kulud on EMKVFi jaoks rahastamiskõlblikud juba alates 1. jaanuarist 2021 kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2021/1060 ([4]) artikli 63 lõikega 2, peaks käesolev määrus jõustuma järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Käesolevas määruses sätestatakse kriteeriumid selliste lisakulude arvutamiseks, mis on käitajatel tekkinud määruse (EL) 2021/1060 artikli 63 lõikes 2 määratletud rahastamiskõlblikkuse perioodi jooksul Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 349 esimeses lõigus osutatud äärepoolseimatest piirkondadest pärit teatavate kalapüügi- ja vesiviljelustoodete püüdmisel, kasvatamisel, töötlemisel ja turustamisel nende piirkondade konkreetsete ebasoodsate tingimuste tõttu.

([2]) Nõukogu 20. novembri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 1224/2009, millega luuakse ühenduse kontrollisüsteem ühise kalanduspoliitika eeskirjade järgimise tagamiseks, muudetakse määrusi (EÜ) nr 847/96, (EÜ) nr 2371/2002, (EÜ) nr 811/2004, (EÜ) nr 768/2005, (EÜ) nr 2115/2005, (EÜ) nr 2166/2005, (EÜ) nr 388/2006, (EÜ) nr 509/2007, (EÜ) nr 676/2007, (EÜ) nr 1098/2007, (EÜ) nr 1300/2008, (EÜ) nr 1342/2008 ning tunnistatakse kehtetuks määrused (EMÜ) nr 2847/93, (EÜ) nr 1627/94 ja (EÜ) nr 1966/2006 (ELT L 343, 22.12.2009, lk 1).

([3]) Komisjoni 8. aprilli 2011. aasta rakendusmäärus (EL) nr 404/2011, millega kehtestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 1224/2009 (millega luuakse ühenduse kontrollisüsteem ühise kalanduspoliitika eeskirjade järgimise tagamiseks) üksikasjalikud rakenduseeskirjad (ELT L 112, 30.4.2011, lk 1).

([4]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. juuni 2021. aasta määrus (EL) 2021/1060, millega kehtestatakse ühissätted Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfond+, Ühtekuuluvusfondi, Õiglase Ülemineku Fondi ja Euroopa Merendus-, Kalandus- ja Vesiviljelusfondi kohta ning nende ja Varjupaiga-, Rände- ja Integratsioonifondi, Sisejulgeolekufondi ning piirihalduse ja viisapoliitika rahastu suhtes kohaldatavad finantsreeglid (ELT L 231, 30.6.2021, lk 159).

Artikkel 2

(1) Artiklis 1 osutatud lisakulud arvutatakse eraldi iga järgmise tegevuse puhul:

a) kalapüük;

b) kalakasvatus;

c) töötlemine;

d) turustamine.

(2) Iga lõikes 1 osutatud tegevuse kohta arvutatakse kuluartiklite kaupa lisakulud iga toote ja tootekategooria kohta, mille liikmesriik on hüvituskõlblikuks tunnistanud.

(3) Lisakulud määratakse kindlaks iga kuluartikli kohta asjaomastes äärepoolseimates piirkondades ettevõtjatel tekkinud kulude (mida on vähendatud mis tahes liiki riikliku sekkumise võrra, mis mõjutab lisakulude suurust) ja asjaomase liikmesriigi mandriosas asuvatel käitajatel tekkinud võrreldavate kulude vahena.

(4) Kuluartiklite puhul, mis vastavad konkreetsetele toodetele või tootekategooriatele, millel ei ole võrdluskriteeriume või mõõtühikuid liikmesriigi mandriosa territooriumil, määratakse lisakulud kindlaks võrdluses samaväärsete toodete või tootekategooriate kuludega, mis on tekkinud liidu territooriumi mandriosas asuvatel käitajatel.

(5) Lisakulude arvutamisel võetakse arvesse mis tahes riiklikku sekkumist, sealhulgas kogu riigiabi, millest on teatatud vastavalt aluslepingu artikli 108 lõikele 3 ja määruse (EL) 2021/1139 artiklile 37.

Artikkel 3

(1) Lisakulude arvutamisel tuleb lähtuda üksnes kuludest, mis tekivad äärepoolseimates piirkondades konkreetsete ebasoodsate tingimuste tõttu.

(2) Lisakulude arvutamisel võetakse aluseks aastane keskmine registreeritud hind.

(3) Lisakulud väljendatakse eurodes eluskaalu tonni kohta ja vajaduse korral konverteeritakse lisakulu kõik komponendid eurodesse eluskaalu tonni kohta. Selleks kasutatakse rakendusmääruse (EL) nr 404/2011 XIII ja XIV lisas esitatud ümberarvestustegureid.

Artikkel 4

Käesolev määrus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 11. august 2021

Komisjoni nimel
president
Ursula VON DER LEYEN